

mig til det Saab, at den høitærede Finans-
 minister heller ikke vil modsætte sig dette
 Forslag. — Turde jeg med Hensyn til § 4
 spørge den høitærede Finansminister, hvor-
 ledes dens Bestemmelse egentlig er at forstaa.
 Der er fremsat Tvivl for mig om Forstaaelsen,
 og jeg vil derfor spørge, om ikke Meningen
 er, at enhver af de Skattebetalinger, som for-
 falder til Betaling efter det Tidspunkt, som
 nævnes i § 4, faar Del i den Moderation,
 som muligens vil komme den paagjældende
 Eiendom tilgode, uden Hensyn til, hvilket Aar
 Kapitelstarten er sat for. — Jeg tror ikke, at
 Meningen let kan være anderledes, men jeg
 ønskede gjerne den høitærede Finansministers
 Udtalelse derom, for at der ikke skal være no-
 gen Tvivl i saa Henseende. — **Spørgsmaal**
 Endnu skal jeg tillade mig at omtale § 2.
 Jeg tilstaa, at jeg under første Behandling
 forstod denne Paragraph saaledes, at, naar der
 staar, at der skal deponeres et Beløb af 16
 Rd. pr. Tønde Hartkorn, vilde dette sige det
 Samme som, at der skal deponeres 2 Rd.
 pr. Skjeppe Hartkorn. Da det forekom
 mig heldigere, at Oven bestemt noget Bist.
 pr. Skjeppe istedetfor pr. Tønde Hartkorn,
 idet de allerfleste Eiendomme have under en
 Tønde, var jeg betænkt paa at stille Æn-
 dringsforslag om, at der skal deponeres 2
 Rd. for hver fuld Skjeppe Hartkorn. Ved
 imidlertid at efterse Bestemmelsen videre, turde
 det være muligt, hvad jeg ogsaa blev gjort op-
 mærksom paa, at der kunde anvendes en til-
 dere Fortolkning, navnlig naar man ser hen
 til Loven af 29de Marts 1867 for de fles-
 vigste Distrikter; thi, ligesom der i den staar,
 at der skal deponeres et Beløb af 3 Rd. pr.
 Tønde Hartkorn og for Alt, hvad der er
 under 1 Tønde Hartkorn, 1 Rd., saaledes turde
 det muligvis ogsaa her være tilstrækkeligt, at
 der deponeredes 2 Rd., forsaavidt det ikke var
 en fuld Tønde Hartkorn. Men var denne
 Fortolkning mulig, vilde jeg naturligvis ikke
 stille Forslag om Noget, der var strengere end
 den Fortolkning, som den høitærede Finansmi-
 nister muligvis vilde kunne gaa ind paa. — Ef-
 ter at have hørt den høitærede Ministers Ud-
 talelse herom og, hvis han vil tillade det, efter
 Konferencen med ham desangaaende, vil jeg

imidlertid til 3die Behandling med Understøt-
 telse af andre ærede Medlemmer stille et For-
 slag, som tydeligere angiver, hvorledes dette
 egentlig skal forstaaes.

Finansministeren: Jeg tror, at den
 ærede sidste Tale, noget undervurderede den
 Fortjeneste, som han vil have af Lovforslaget,
 dersom Thinget vedtager det af ham tillige
 med et andet æret Medlem under Nr. 1 stil-
 lede Forslag; thi det er ganske vist, at, dersom
 det ikke skal blive vedtaget, saa vil jeg komme
 i stor Tvivl om, hvorvidt jeg i det Tilfælde,
 at en Stedson eller en Svigeren havde faaet
 en saadan Eiendom tilskjødet, vilde kunne lade
 ham faae den samme Begunstigelse som de An-
 dre. — Jeg tror derfor virkelig, at det, der er
 tilligtet ved Forslaget under Nr. 1, er en Ud-
 videlse af, hvad der egentlig ligger i Lovens
 Ord; men jeg kan tilføie, at det er en Udvi-
 delse, som ingenlunde ligger udenfor min
 Tanke, idet jeg nemlig efter ved 1ste Be-
 handling af den ærede Landssthingsmand at
 være bleven oplyst om det Forhold, der
 meget almindelig finder Sted med Hen-
 syn til Overdragelse af disse Eiendomme,
 maa erkende, at det er en rigtig Tanke, det
 ærede Medlem har havt, og en Tanke, som
 ganske stemmer med den Aand, hvori Loven
 er givet, og jeg kan derfor paa ingen Maade
 have Noget imod, at det ærede Thing vedtager
 Forslaget under Nr. 1. — Med Hensyn til
 Forslaget under Nr. 2 maa jeg først — da
 det ærede Medlem har forlangt en Forklaring
 om Paragraphens Indhold — bemærke, at
 jeg tror, at den Forklaring, som han mente at
 have fundet deraf, ikke egentlig kan siges at
 være korrekt. Det kommer nemlig ikke an
 paa, naar en Afgift bliver betalt; thi det kan
 jo trække længere Tid ud med Betalingen, det
 ligger jo indensfor en vis Grændse i Stat-
 tverdens Mægt at bestemme, naar han vil be-
 tale. — Det kan altsaa ikke være det, der er
 det Afgjørende i nærværende Sag; men det
 Afgjørende er, for hvilket Tidrum Afgiften
 skal betales. — Enhver Afgift, hvad enten det
 er en Skatteafgift eller Domæneafgift, velæg-
 ges jo for en vis Tid. — En Skattebestem-
 melse kan være gjældende for Aaret 1870